

Recept na dobrý život

Ján 6,35

„Ja som chlieb života; kto prichádza ku mne, nikdy nebude lačniť, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť.“

Asi nikto z nás si nechce pripustiť, že by sa mohol ocitnúť na púšti vo svojom živote. Znamenalo by to totiž pripustiť si, že v určitých obdobiach strácame kontrolu nad svojím životom. Nehovorím teraz o púšti v zmysle Ježišovho 40-dňového pobytu na púšti, kde čerpal silu v samote z prítomnosti svojho Otca. Hovorím o 40-ročnej ceste izraelského národa po púšti, kde prežívali smäd, hlad, doslovné depresie zo strachu, čo príde ďalej, vnútornú vzburu voči Hospodinovi, pocity paniky a doslovnej beznádeje. Zrazu nemali svoj život v rukách, museli sa spoľahnúť na ohnivý, resp. dymový stĺp a rozhovory Mojžiša s Hospodinom.

O tejto púšti hovorím. V našom živote takúto púšť predstavuje ťažká choroba, smrť blízkeho v rodine, strata práce, rozbitie rodiny, pocit samoty, smútok, bezmocnosť niekomu pomôcť, finančné problémy, neúspechy v zamestnaní, názorová rozdielnosť atď.

Niektoré tie púšte sú veľké a ťažké na prejdenie, ako Sahara, alebo Gobi. Niektoré menšie a ľahšie zvládnuteľné. No všetky majú jedno spoločné: strach, smútok, beznádej, duchovnú prázdnotu.

Keď Pán Ježiš povedal o sebe: „**Ja som**“ definoval sa ako ten, kto je rovný Bohu. Jeho „**ego eimi**“ je totožné ako Božie „**ego eimi**“, ktorým sa Hospodin predstavil Mojžišovi. „**Ja som**“ ten, ktorý bol, je a bude. „**Ja som**“ počiatok i koniec všetkých vecí. „**Ja som**“ s vami po všetky dni vášho života, až do konca sveta. „**Ja som**“ ten, ktorý ti hovorí „**Neboj sa!**“ A toto slovo je napísané hovorí 365 krát v Biblii, teda na každý deň jedno povzbudenie „**Neboj sa!**“, lebo „**Ja som!**“

A tento Ježiš, ktorý sa definuje s Bohom, vyslovuje: „**Ja som chlieb života...**“. **Ja som ten, ktorý v sebe nesie život a súčasne ten, kto život dáva.**

Skúsme nechať tieto slová pôsobiť chvíľu v našej mysli. **Ježiš je ten, kto v sebe nesie život a zároveň je ten, kto život dáva.** A teraz si predstavte „púšť“, po ktorej kráčate. Je jedno, kvôli akej životnej situácii, ide len o to, že sa cítite duchovne prázdni. V takom stave nie sme schopní siahnúť po pomoci. Môže byť doslova na dosah, no my len bezmocne stojíme a pozeráme sa, ako je pred nami a nám sa vidí tá pomoc tak ďaleko.

Sú situácie, v ktorých nie sme schopní vnímať láskavý dotyk milujúcej ruky nebeského Otca. A tak sa len bezmocne motáme a tápeme vo svojej bolesti.

To čo Ježiš o sebe v tomto vyhlásení hovorí, je, že On je nositeľom života. A nečaká na naše natiahnutie sa po ňom, ale **tam, kde je duchovná prázdnota a cítime sa bez života, tam On vstupuje cez nežné láskavé jemné dotyky, v podobe priateľov a najbližších, objatí, odvahy vstať do nového dňa, uší, ktoré nás dokážu počúvať celé hodiny, očí, ktoré plaču s nami, ľudí, ktorí sedia, stoja pri nás a podávajú ruku, aby sme mohli kráčať dopredu.** Tých jemných dotykov, ktoré v sebe nesú život, je veľa. A nie vždy si ich uvedomujeme. Ale Ježiš je nositeľom života, On ho dáva v plnej miere a On je ten, kto napĺňa našu duchovnú vyprahnutosť. A robí to práve vo chvíľach, kedy sme na púšti.

Keď Izraelci kráčali púšťou a prepadli sa do depresie, absolútnej beznádeje a bezmocnosti, keď neboli schopní vnímať nádej budúcnosti, keď chceli zomrieť, vtedy prichádza život v podobe manny. „**I riekol Hospodin Mojžišovi: Hľa, ako dážd' dám vám chlieb z neba;...**“ (2M 16, 4). Manna prišla k Židom, neurobili nič pre to, aby ju mali a zachránili sa. To je nádhera života, ktorý je v Ježišovi Kristovi. On prichádza, aby sme mali život. V tom

je sila jeho vyjadrenia: „**Ja som chlieb života...**“. Ježiš nám doslova oznamuje: „*Dám ti život!*“ A to, čo nám Ježiš dáva, nie je len terajší život, nie je to len to, že aj tá najväčšia prázdnota sa skončí vďaka tomu, že nás nanovo naplní životom, ale je to aj život večný, v dome Jeho Otca. On, život, sám o sebe, navyše pripomína: „**Ja ti dávam život v hojnosti. Ak prijmeš môj dar života, budeš plná života a budeš žiť.**“

Nič z toho, čo prijímame v našom fyzickom živote, resp. čo robíme, nás nemôže vnútorne naozaj naplniť. **Okrem Ježiša Krista nás nič neuspokojí.** Po najlepšej z rybačiek musí nasledovať ďalšia rybačka. Najvyberanejšie jedlo vás stále nechá hladovať. C.S. Lewis povedal: "*Nemôžem nájsť dostatočne veľkú šálku čaju alebo dostatočne dlhú knihu, po ktorej by som neostal smädný, alebo nechcel čítať ďalšiu knihu.*" Môžete hrať najlepší basketbal, byť najlepší, ale časom musí nasledovať ďalšia hra. Môžete si dať skvelú nedeľnú večeru, ale po nej musia ráno nasledovať dobré raňajky. Môžete si obliecť tie najkrajšie a najštylovejšie šaty, no budúci rok budete musieť mať nové. Všetky tieto veci sú ako čínska večera – už o pár hodín ste prázdni a pripravení znova jesť. Tak je to s najlepšími vecami života. Nikdy nemôžu zaplniť prázdnotu v našom vnútri. To dokáže jedine prítomnosť nášho Spasiteľa, Chleba života.

Podme dnes všetci spolu a nasýtme svoje duše chlebom, ktorý dáva život. Pán Ježiš má vo večeri Pánovej pre nás pripravený prestretý stôl. Amen.